

K

Nr. 2. oktober 1993

IKKERTEN

FORSIDEBILDET

Haakon Storøy. Foto: Alfred Sandmo, i forbindelse med en artikkel i Namdal Arbeiderblad 30. oktober 1976

HAAKON STORØY

Av Jon Smines

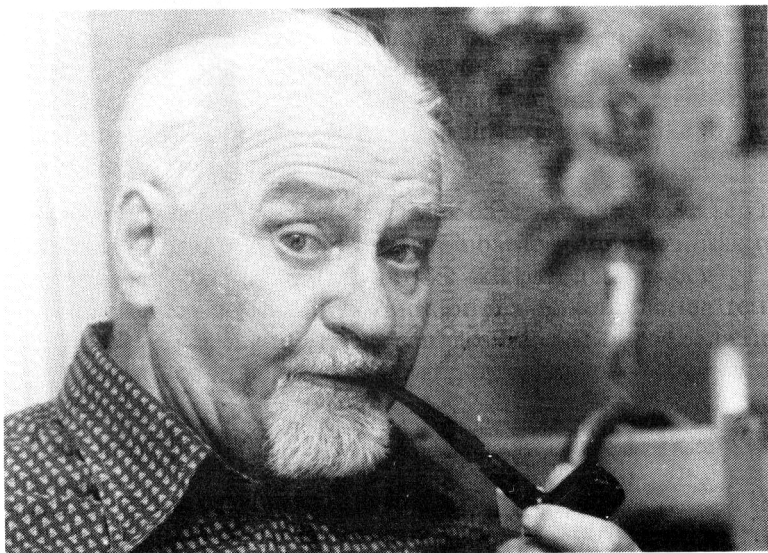
En enkel skisse av en bygdamann, i hovedsak samlet fra reportasjer og artikler i Namdal Arbeiderblad, Fellesavisa, Nordtrønderen og Namdalen og Vi Menn. Skissen er supplert med nødvendige personalia, som kan virke noe tørre, ettersom det her dreier seg om en fargerik personlighet.

Haakon Storøy ble født i Sminesvika 21. februar 1907, som eldste sønn av Lornts Peter Angel Storø og Anne Jakobie Lorntsdtr. født Skrøvsstad.

Etter folkeskole og konfirmasjon bar det rett ut i arbeidslivet, som vanlig var i de dager; en vinter på skreifiske og to vintre i tømmerkogen, før han fikk for seg at han måtte ha noe utdanning, gløgg som han var.

Det ble Solbergs Handelsskole i Trondheim i 1924.

En ofotværing loste en dag en båt inn til Salsbruket. Hjemme hadde mannen, som var fra Trældal, en liten landhandel, post- og dampskipsekspedisjon. Han var oppradd for en ungdom til å bestyre forretninga mens han drev som los, og gjennom mellommenn fikk han tak i Haakon, som var villig til å reise dit.

Haakon Storøy i kjent positur. Foto: Alfred Sandmo, i forbindelse med en artikkel i Namdal Arbeiderblad 30. oktober 1976.

Førti kroner i måneden; et rent varp, syntes han.

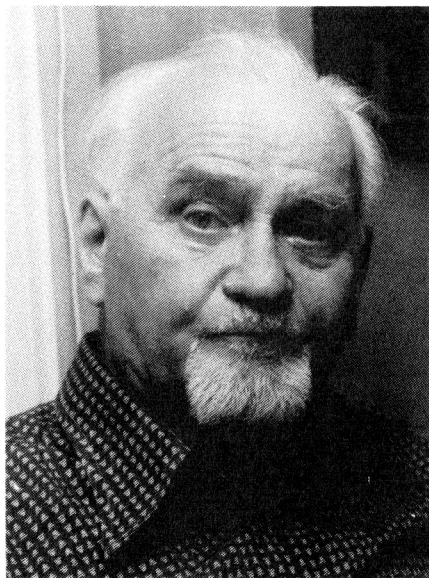
Her kom han i kontakt med en utflyttet kolvereidbygg, Peter Nordsjø, som var redaktør i Ofotens Folkeblad. Haakon begynte å skrive litt i avisa og ble etterhvert mer og mindre gratishjelp til Nordsjø. For, som han selv sier: det var sjelden penger i kassa til noen lønn.

Men hans største varp i Ofoten var likevel den som senere ble hans hustru: Caroline (Caro) Edvardsen.

Etter noen år i Ofoten søkte han som reisesekretær i Redningsselskapet, og fikk stillinga, i konkurranse med 233 andre søkere. Denne jobben hadde han i sju år. Arbeidet foregikk for det meste i vinterhalvåret, og om somrene vikarierte han i flere aviser, bl. a. i sin gamle avis; Ofotens Folkeblad.

Den gang kom Namdalens Folkeblad ut i Namsos under redaktør Reidar Stavset. "Stavset så seg hag i meg", som Haakon sjøl sier, og slik ble det til at han søkte permisjon fra Redningsselskapet og ble redaksjonssekretær på heltid.

Sia var han såvidt innom Harstad Tidende, til husnøden tvang familien derfra, deretter fylkessekretær for Norges Bondelag i Trondheim, før det igjen bar tilbake til Namsos, og da som redaktør for Namdalen.

Haakon Storøy. Foto: Alfred Sandmo, i forbindelse med en artikkel i Namdal Arbeiderblad 30. oktober 1976.

Og her ser vi vel bekreftelsen på en endring i hans politiske syn; fra ungdommens overbeviste sosialdemokrat, - en overbevisning som han vel fikk inn så å si med morsmelka, - og til et mer borgelig syn. "Jeg tok i grunnen avstand fra Arbeiderpartiets radikale vesen, og den gang var det virkelig radikalt der", sier han til NA's reporter i 1976. Og en annen gang sier han til Vi Menn: "Jeg skulle vært bonde. Skulle dyrket jorda".

Krigen kom i 1940. Og det var vel ikke mer enn rimelig at den frittalende redaktøren havnet i tysk fangenskap. Et reportasjebilde i Fellesavisa, gjengitt i Nordtrønderen og Namdalen i 1985, viser Haakon Storøy gående gjennom folkemengden, heimkommen fra Falstad i 1945 (se foto under).

Og Fellesavisa var nettopp en sammenslutning av de to borgelige avisene Nordtrønderen og Namdalen som hadde skjedd mens han satt arrestert. Siden gikk også Namdalens Folkeblad, som nå kom ut på Rørvik, inn i dette bladet.

Men det er kanskje mest som radioreporter og -kåsør som de fleste husker Haakon. Der ble han etterhvert en institusjon i seg sjøl. Hans sterke forankring i lokalmiljøet ga ham som intervjuer en egen evne til å stille de riktige spørsmål og få fåmælte namdalinger på glid.

Som politiker var han en tid medlem av Namsos kommunestyre, "et verv som han likte bare sånn passelig", som en journalist skriver. I 1953 ble han varamann til Stortinget fra Bondepartiet og møtte flere ganger på Tinget. I radiooverføringene fra spørretimen i Stortinget var han gjerne å høre med spørsmål om et eller annet som lå ham på hjertet.

Blant alle andre ting som Haakon skrev, ga han i 1942 ut ei bok: "Vest om landet", ei novellesamling fra kyst- og fjordmiljø. Senere skrev han to historiske skuespill.

Det går klart fram av de artikler som dette sammendrag er hentet fra at dette er en allsidig person, en selvlært mann med et uvanlig bredt kunnskapsnivå. Vi Menn beretter om en reportasjetur med redningsskøyta Tønnes Puntervold en orkannatt ute på Folla etter at bankskøyta Godthåp var gått ned på Haltenbanken og et fly hadde observert ni mann på en flåte. Utpå nattmorran skulle Haakon opp i bestikken for å ordne en radiotelefon til avis og kringkastning. Han ble slengt ned lederen og brakk fire ribbein. Lytterne landet over kunne såvidt høre at han hadde vansker med pusten. Men sendingen gikk på lufta.

En videre karakteristikk av Haakon måtte først og fremst bli: romantiker, med sterk forankring i heimbygda. Det gjennomsyret det meste av hva han sa og skrev. Fjæringen hadde et eget rom i hans hjerte.

Og; kanskje som et paradoks til hans malende ordbruk og gnistrende temperament: Hans verdisyn omfattet også folkekirken. Det fortelles at han ble mektig vred da han en gang hørte at en hadde vært i Nidarosdomen og spilt jazz.

Håkon Storøy døde i 1977; Caro bor fortsatt i Namsos.

SKRIKET!

Av Jon Smines

Når en blir gammel; - når "makta minka og sinnet veks", da er det så mange ting å ergre seg over. En av de ting jeg har vanskelig for å fordøye, er den merkelige språklige utvekslen: "æ skreik", i stedet for "æ gråt".

Jeg trodde det bare var unger som skreik, men at vi voksne gråt når vi ble rørt til tårer. Et skrik fra et voksent menneske er noe riktig uhyggelig. En sår gråt er noe helt annet.

Jeg skal prøve å beskrive hva jeg mener med et skrik:

Da min søster Jorid og jeg var små, var vi mange fine sommerdager nede ved sjøen for å fiske et eller annet. Mest gikk det på seimort, men av og til kunne det og vanke noe mer matnyttig. Brygga vår sto på steinkar, og på flo sjø kunne vi noen ganger oppdage et ålehode fram fra en sprekk i steinmuren.

Høvde det seg slik at Haakon Storøy var heime på ferie, så var det penger å tjene. Han likte ål, hadde løpende bestilling inne og betalte femti øret stykke, - skikkelig betaling etter datidens indeks.

Så hendte det seg en godværsdag at jeg fra min plass, liggende på magen oppe på kaia, oppdaget et svært ålehode som stakk fram fra det ene steinkaret. Oppe i båtstøa lå litjfæringen hans farfar halvfull av sjø for at sola ikke skulle rive den sund. Oppi der sto Jorid, og hun sto særlig strategisk til. Etter anvisning fra utkikken oppe på kaia, fikk hun lirket agnet sitt like foran nesen på den største ål som jeg noen gang har sett.

Og den bet over; umerkelig på ålens vis. Men da den skulle trekke seg tilbake med byttet, reagerte Jorid. Med spenntak mot båtripa, dro hun i fisketrøa det hun maktet, fikk ålen klar av vatnet og fikk skikkelig fart på den. I svevet slapp den kroken, men det hjalp den lite, for den seilte av farten rett inn i færingen. Og der ga den seg til å renne sanseløs fra ende til ende i færingen, i vill fart forbi barføttene til henne som sto der, og som i panikk hoppet opp på den nærmeste tofta.

Og da kom SKRIKET!

Far lå i kjøkkengolv et og blundet i middagskvila. Og ennå før ekkoet av det første skriket var dødd hen, var han kommet midtveis nedi bakken, - i hoselesten.

Han var snåp med fingrene, og hadde snart ryddet opp i kaoset; fått Jorid opp i fjæra, fanget ålen og kappet hodet av den.

BARNESIDER.

Kari: I går så jeg en hund med fem bein.

Mor: Hunder har bare fire bein.

Kari: Han hadde ett i munnen også.

FOR SENT

- Trikken har gått.
- Hvordan kan du vite det?
- Jeg ser sporene.

STRØMBRUDD

Jeg var litt av et skolelys, men så gikk strømmen.

DARLIG KLOKKE

- Går klokka di?
- Nei, jeg må bære henne.

ANNONSE I AVISA

Gebiss funnet. Eieren kan få den tilbake hvis han gir en forklaring på hvordan den havnet i jordbæraåkeren min.

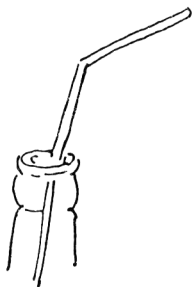
G A T E R

1. Vet du om et korn som begynner med e?
2. Hva er hvitt og blir mindre og mindre for hver time?
3. Et rom full av grå ull, men ingen kan ta en neve full. Hva er i rommet?
4. Hva er det som går over elva uten å bevege seg?

1. Ekorn. 2. Krittet. 3. Røyk. 4. Brua.

Svar på gåtene:

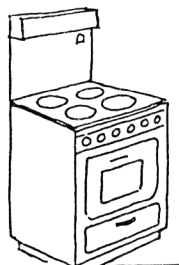
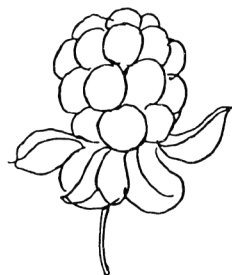
Her står bokstavene litt hulter til bulter. Kan du rydde opp og sette strek bort til riktig bilde?

RYÅRD

MTELO

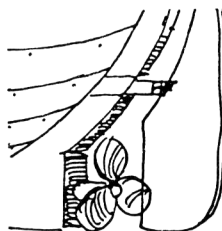
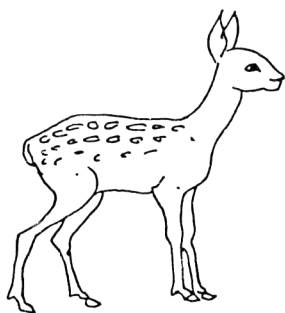
UGØESRR

ROLLPPE

EENP

MTKOYR

Jeg tror det faktisk at det sto til liv nede ved sjøen veide opp for den avbrutte middagskvila. Jeg kan i alle fall ikke minnes noe skjenn.

Den som en gang har hørt et virkelig SKRIK, blander ikke begrepene.

FØDTE

30. juli 1992 Linda Margrethe Otterbekk

Foreldre:

Bente Otterbekk og
Frits Løkkemo

16. januar 1993 Halvor Kongsmo

Foreldre:

Ingunn Kongsmo og
Harald Grøtting

17. juli 1993 Eirik Kongsmo Ingebrigtsen

Foreldre:

Trude Kongsmo og
Rune Ingebrigtsen

DØDE

13. oktober
1993

Sigrid Kathinka Oddvik,
f. Nilsen 2. juni 1906

HYGGEKVELD

I LUND GRENDEHUS

SØNDAG 28. NOVEMBER 1993 KL. 1900

Grendelaget inviterer til underholdning, auksjon av utskiftningskartkopier,
m.m.

VELKOMMEN

Trykkeri - Preg - Reklamebyrå - Elektronikk

HØJEM

Papirvarer - Stempel - Kopi - Scanning - Silketrykk - Foto

Telefon ⁰⁷⁷ 72 322 - Telefax ⁰⁷⁷ 71 822
Boks 364 - 7801 Namsos

Øivind Johansen & S

NAMSOS (077) 72 434 73 855

**Byens største
utvalg i CD-plater
og spillere!**

DETTE BLADET ER SKREVET OG REDIGERT

MED DATAUTSTYR LEVERT AV

Karoliussen * Libris

Havnegt. 19, 7800 NAMSOS, tlf. 72080/72081

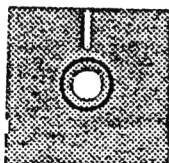

**Vi har Norges mest
ettertraktede lønnskonto.
460 000 nordmenn har valgt
vår bank.**

Postbanken

DIN LOKALE DATA-FORHANDLER

EDB-maskiner, programvare, tekstbehandling,
regnskap/fakturering, økonomisk bistand, m.m.

VELKOMMEN TIL OSS!

Moenbygget, Postboks 111
7971 Kolvereid
Tlf. 077-95 555 - Telefax 077-95 888

multidata kolvereid_{as}

SERVICE-Mat

- for dine daglige innkjøp

LUND HANDEL

TELEFON (077) 98 966

DIVERSE DAGLIGVARER - BENSIN
TIPPING - LOTTO - PENGELOTTERIET
KIOSK

***UTVIKLING AV NY TYPE
KLOAKKRENSEANLEGG***

Salsnes Filter A/S

7817 SALSNES

Telefon: (077) 98 922

Mobiltlf: (090) 89 961

Bankgiro: 8671.05.11308

SMIJERNARTIKLER

Dør-
vridere

Blindhengsler

MØBELBESLAG

VEGG-
DEKOR

Tiur

ÅKLEOPPHENG

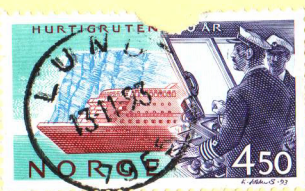
Dette er bare noen smakebiter av vårt utvalg.
Stikk innom butikken i Hestmarka
og ta en titt selv.

H. O. Sandberg A/s

KOBBER OG BLIKKENSLAGER
VENTILASJONSENTREPRENØR
7801 NAMSOS

B

TIL

Harald Grøtting

7965 LUND

KIKKERTEN utgis av A/L Lund grendelag

Redaksjon:

Reidunn Smines

Tlf. 74 39 89 58

Rolf Jensen

Tlf. 74 39 89 50

Harald Grøtting

Tlf. 74 39 89 63

Abonnement 1993 (4 utgaver) kr. 60.-

Annonser: Annonsen kommer med i 4 utgaver og prisene pr. år er:
Kr. 350.- for 1/4-s., kr. 600.- for 1/2-s. og kr. 1.000.- for 1/1-s.

Postgirokonto: 0823. 0 57 00 01

Bankgirokonto: 4467. 1 02 14 84

Returadresse: KIKKERTEN, A/L Lund grendelag, 7965 LUND